

Sygn. akt I C 1012/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2018 roku

Sąd Rejonowy w Gliwicach Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Kamilla Gos - Górska

Protokolant: Wioletta Błaszczak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 września 2018 roku w G.

sprawy z powództwa **Raport Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K.**

przeciwko **P. B.**

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powoda Raport Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K. na rzecz pozwanego P. B. kwotę 917 zł (dziewięćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

SSR Kamilla Gos – Górska

Sygn. akt I C 1012/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 17 stycznia 2018 roku powód Raport Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K. wniósł o zasądzenie od pozwanego P. B. kwoty 1.525,50 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Ponadto powód wniósł o zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów procesu z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powód wskazał, że pozwany zawierając umowę ubezpieczenia OC/AC pojazdu mechanicznego złożył pisemne oświadczenie, że akceptuje warunki zawartej umowy oraz wysokości należnej składki OC/AC. Powód wstępując w miejsce dotychczasowego wierzyciela (...) S.A. w S., poinformował pozwanego o cesji, jednocześnie wzywając go do spłaty zadłużenia. Powód podał, że całkowite zadłużenie pozwanego wynosi 1.523,50 zł i składa się na nie kwota 1.371,47 zł tytułem należności głównej wynikającej z sumy wartości niezapłaconych składek oraz kwota 152,03 zł tytułem odsetek ustawowych za opóźnienie naliczonych od następnego dnia wymagalności poszczególnych składek oraz ich wartości do dnia poprzedzającego generowanie pozwu. Pismem z dnia 7 listopada 2017 roku wzywał pozwanego do dobrowolnej zapłaty jednak wezwanie to pozostało bezskuteczne.

W dniu 5 marca 2018 roku Referendarz Sądowy wydał nakaz zapłaty orzekając w nim zgodnie z żądaniem pozwu.

W przypisanym terminie pozwany wniósł sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty zaskarżając go w całości, podnosząc jednocześnie zarzut nieistnienia roszczenia powoda wobec pozwanego, niewykazania podstaw wysokości roszczenia oraz braku legitymacji procesowej powoda ze względu na nieistnienie cesji wierzytelności przysługującej wobec pozwanego. W związku ze zgłoszonymi zarzutami pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie

od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany wskazał, że postanowienia umowy ubezpieczenia dotyczące wysokości składek nie wiążą pozwanego – konsumenta, któremu ubezpieczyciel odmówił zapoznania się z Taryfą Składek. Pierwotny wierzyciel po nabyciu pojazdu przez pozwanego na współwłasność z M. B. od poprzedniego właściciela wyliczył pozwanemu nowe składki, ponieważ zgodnie z art. 31 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszem Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych ubezpieczenie zostało na niego przepisane z mocy prawa. Pozwany podał, że zakwestionował wysokość wyliczonej składki, ponieważ ubezpieczyciel nie uwzględnił wszystkich zniżek przysługujących pozwanemu. W związku z tym składka była znacząco wyższa w stosunku do składki, którą ustalono wobec poprzedniego właściciela pojazdu. Pełnomocnik pozwanego złożył wniosek o dokonanie ponownej kalkulacji należnej składki z uwzględnieniem wszystkich przysługujących pozwanemu zniżek. W odpowiedzi ubezpieczyciel wskazał, że jeżeli jeden ze współwłaścicieli pojazdu jest uprawniony do zniżek, a inny jest obciążony zwyczają, wówczas przy kalkulacji składki stosuje się taryfę odpowiednią dla współwłaściciela objętego zwyczają. Pozwany nie godząc się z takim stanowiskiem, wniósł o przedłożenie dokumentu, na podstawie którego została wyliczona składka, celem weryfikacji prawidłowości jej wyliczenia. Ubezpieczyciel w odpowiedzi na wezwanie podał, że składka została naliczona na podstawie Taryfy Składek do Ogólnych Warunków Umów (...) obowiązującej od dnia 25 kwietnia 2016 roku i jednocześnie odmówił udostępnienia tego dokumentu. Z wagi na nieudostępnienie taryfy pozwany poinformował ubezpieczyciela, że korzysta z art. 385¹ § 1 k.c. i nie zapłaci składki ubezpieczeniowej w wysokości narzuconej mu przez ubezpieczyciela, ponieważ jako konsumenta nie wiążą go postanowienia umowy niezgodnione z nim indywidualnie. Pozwany zakwestionował również prawidłowość cesji wierzytelności, ponieważ powód nie przedstawił wystarczającego dowodu na okoliczność, że nabył wierzytelność wobec pozwanego. W szczególności pozwany podał, że nie jest wystarczającym dowodem wykaz wierzytelności załączony do pozwu, ponieważ nie jest on dokumentem podpisanym przez obie strony umowy cesji wierzytelności.

Ustosunkowując się do zarzutów pozwanego zgłoszonych w sprzeciwie od nakazu zapłaty powód podał, że roszczenie dochodzone w niniejszym postępowaniu wynika z zawartej przez pozwanego z wierzycielem pierwotnym (...) S.A. z siedzibą w S. umowy ubezpieczenia OC posiadacza pojazdu mechanicznego o nr polisy (...). Pozwany zawierając umowę ubezpieczenia OC pojazdu mechanicznego zaakceptował jej warunki oraz wysokość składki. W związku z tym, na mocy postanowień umownych wynikających z umowy ubezpieczenia OC pozwany zobowiązał się do uregulowania składki wyliczonej przez ubezpieczyciela. W związku z niedokonaniem jej wypowiedzenia, umowa ubezpieczenia została przedłużona na kolejny okres składkowy tj. na okres od 9 maja 2016 roku do 27 czerwca 2016 roku. Powód podał, że pozwany nie uregulował kwoty 1.371,47 zł stanowiącej II ratę składki, płatną do dnia 31 maja 2016 roku. Następnie powód wskazał, iż nabył wierzytelność przysługującą ubezpieczycielowi względem pozwanego od ubezpieczyciela, na dowód czego załączył potwierdzenie przelewu ceny z pakiet wierzytelności. Powód zaznaczył również, że podstawą ustalenia wysokości składki są postanowienia Taryfy Składek, która jest dokumentem wewnętrznym ubezpieczyciela. W związku z powyższym powód podtrzymał swoje stanowisko w sprawie.

Na rozprawie w dniu 19 września 2018 roku pełnomocnik pozwanego podtrzymał dotychczasowe stanowisko wskazując, że w swoim piśmie powód myli fakty twierdząc, że pozwany zawarł z pierwotnym wierzycielem umowę, a ta uległa przedłużeniu, a potem twierdzi, iż umowa uległa przedłużeniu wobec braku wypowiedzenia wcześniejszej umowy. Wskazał ponadto, że dotychczasowy właściciel pojazdu miał wyliczoną składkę 41,23 zł, podczas gdy pozwany 1.412,70 zł, czyli 35 razy więcej. Nadto podniósł, że sposób wyliczenia ma charakter dowolny, bo gdyby najpierw uwzględnić zniżki, a potem zwyczajki to uzyskanoby kwotę niższą, aniżeli wyliczona przez ubezpieczyciela. Pełnomocnik wyjaśnił, że pozwany nie wypowiedział umowy, gdyż nie spodziewał się, że za 49 dni zostanie naliczona kwota w wysokości dochodzonej przez powoda.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

P. B. i M. B. nabyli od poprzedniego właściciela samochód marki O. (...) o nr rejestracyjnym (...). Pojazd ten objęty był ochroną ubezpieczeniową w ramach obowiązkowego ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych na podstawie umowy zawartej z (...) S. A. z siedzibą w S., polisa o nr (...).

Z uwagi na nabycie pojazdu oraz niedokonanie w przepisany terminie wypowiedzenia dotychczasowej umowy ubezpieczenia, prawa i obowiązki wynikające z umowy przeszły na nabywców pojazdu.

/okoliczności bezsporne/

Po przejściu ubezpieczenia na nabywców pojazdu ubezpieczyciel dokonał przeliczenia składki ubezpieczeniowej, ustalając składkę ubezpieczeniową za okres od dnia 9 maja 2016 r. do 27 czerwca 2016 r. na kwotę 1.371,47 zł. Jako podstawę ustalenia składki przyjęto stawkę roczną 1.634,32 zł, stosując zwwyżki i zniżki w następującej kolejności:

zwwyżkę 50% za wiek posiadacza/współposiadacza

zwwyżkę 30% za brak prawa jazdy lub posiadania go krócej niż 3 lata przez posiadacza/współposiadacza

zniżkę 10% za klasę pojazdu

zwwyżkę 300% za szkodowy przebieg ubezpieczenia OC posiadacza/współposiadacza

zniżkę 10% za płatność jednorazową.

Uzyskaną w ten sposób kwotę 1.412,70 zł obniżono o 41,23 zł stanowiącą część składki OC opłaconej przez zbywcę pojazdu.

/dowód: pismo (...) S.A. z 21.04.2017 r., k. 38/

P. B. nie uiścił kwoty składki, kwestionując jej wysokość. Kierując pisma do STU ergo (...) S.A. wskazywał, iż jest ona znacząco wygórowana w stosunku do składki, jaką posiadał poprzedni właściciel, wnosząc o dokonanie ponownej kalkulacji w uwzględnieniu wszystkich przysługujących mu zniżek. (...) S.A. wyjaśniła, że składka została ustalona w oparciu o taryfę zatwierdzoną przez Komisję Nadzoru Finansowego, jednak jest to dokument wewnętrzny, który nie podlega udostępnieniu klientom. P. B. odmówił zapłaty wyliczonej kwoty składki, powołując się na art. 384 § 1 k.c. argumentował, że postanowienia umowy nie są dla niego, jako konsumenta, wiążące.

/dowód: korespondencja stron z okresu od 12.10.2016r. do 26.09.2017. (k. 32-37 i 39-48)/

W dniu 11 sierpnia 2017 roku (...) S.A. zawarło z Raport Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K. umowę cesji wierzytelności, w tym wynikającej z nieuregulowania składki ubezpieczenia wierzytelności wobec P. B.. O Przelewie wierzytelności (...) S.A. zawiadomiła P. B., wskazując, że świadczenie winno zostać spełnione wyłącznie na rzecz Raport (...).

Wezwaniem z dnia 7 listopada 2017 roku Raport (...) wezwał P. B. do zapłaty do dnia 17 listopada 2017 r. kwoty 1.509,56 zł, obejmującej kwotę należności głównej w wysokości 1.371,47 zł oraz odsetki na dzień 7 listopada 2017 roku w kwocie 138,09 zł, wskazując na nabycie wierzytelności w drodze umowy cesji zawartej z (...) S.A.

/dowód: wyciąg z listy dłużników (k. 7), wezwanie do zapłaty (k. 7v.), dokumenty dotyczące cesji wierzytelności (k. 7v.-14v.), potwierdzenie zapłaty ceny z tytułu cesji wierzytelności k. 61/

Powyższy stan faktyczny został częściowo ustalony w oparciu o okoliczności bezsporne a w pozostałym zakresie w oparciu o dokumenty złożone do akt sprawy.

Sąd na rozprawie w dniu 19 września 2018 roku oddalił wniosek o zwrócenie się do (...) S.A. o udzielenie informacji czy wierzytelność została nabyta przez powoda. W tym zakresie Sąd uznał, że to powód winien wykazać swoją

legitymację procesową. Sąd oddalił również wniosek o dokonanie oględzin dokumentów w siedzibie powoda, uznając, że pozostały materiał w sposób wystarczający dowodzi nabycia wierzytelności przez powoda. W tych okolicznościach przeprowadzenie wnioskowanego dowodu spowodowałoby jedynie nieuzasadnione przedłużenie postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wyjaśnienia wymaga kwestia legitymacji czynnej powoda w niniejszym postępowaniu. Sąd w tym zakresie nie podzielił podniesionych przez pozwanego zarzutów, uznając je za nietrafne. W ocenie Sądu powód wykazał swoją legitymację czynną, która wynikała z zawarcia umowy cesji wierzytelności z pierwotnym wierzycielem pozwanego.

Jak wynika z art. 509 § 1 k.p.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. W celu wykazania cesji wierzytelności powód przedłożył potwierdzone za zgodność z oryginałem kopie dokumentów w postaci umowy nr (...) z dnia 11 sierpnia 2017 roku oraz dokumentów wykazujących umocowanie osób zawierających umowę do działania w imieniu stron. Powód przedłożył również wydruk z wyciągu listy dłużników, w którym wskazano iż zbywcy wierzytelności przysługuje wobec P. B. roszczenie w kwocie 1.371,47 zł, wymagalne z dniem 31 maja 2016 roku a ponadto odpisy pism obejmujące zawiadomienie pozwanego o nabyciu wierzytelności oraz wezwanie do spłaty zadłużenia. Ostatecznie, wobec stanowiska pozwanego, powód złożył do akt potwierdzenie wykonania operacji, a to przelewu ceny za pakiet wierzytelności objęty umową z 11 sierpnia 2017 r.). Z przedłożonych dokumentów jednoznacznie wynika, iż ubezpieczyciel dokonał skutecznego przelewu wierzytelności na rzecz powoda, wobec czego Sąd uznał, iż powodowi przysługiwała legitymacja czynna do wystąpienia z przedmiotowym roszczeniem.

W niniejszej sprawie na podstawie umowy sprzedaży P. B. i M. B. nabyli samochód O. (...), nr rej. (...), którego poprzedni właściciel zawarł umowę ubezpieczenia OC pojazdu z (...) S.A. w S.. Z uwagi na brak wypowiedzenia przez pozwanego umowy ubezpieczenia, prawa i obowiązki wynikające z tej umowy przeszły na pozwanego. Odpowiada to treści art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (j.t. Dz. U. z 2013 Nr 392 ze zm.) zwana dalej: ustawą o ubezpieczeniach obowiązkowych.

Zgodnie z brzmieniem tego przepisu – w brzmieniu obowiązującym w maju 2016 r. - W razie przejścia lub przeniesienia prawa własności pojazdu mechanicznego, którego posiadacz zawarł umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, na posiadacza pojazdu, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności, przechodzą prawa i obowiązki poprzedniego posiadacza wynikające z tej umowy. Umowa ubezpieczenia OC ulega rozwiązaniu z upływem okresu, na który została zawarta, chyba że posiadacz, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności, wypowie ją na piśmie. W przypadku wypowiedzenia umowy ubezpieczenia OC, ulega ona rozwiązaniu z dniem jej wypowiedzenia. Przepisów art. 28 nie stosuje się. Wobec braku wypowiedzenia przez pozwanego umowy ubezpieczenia pojazdu, pozwany stał się stroną tego stosunku odnośnie okresu od 9 maja 2016 roku do 27 czerwca 2016 roku (od nabycia pojazdu do końca pierwotnie umówionego okresu). W art. 31 ust. 2 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych zastrzeżono uprawnienie ubezpieczyciela do rekalkulacji składki w sytuacji opisanej powyżej. Stosownie do tego przepisu, w razie niewypowiedzenia przez posiadacza pojazdu, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności pojazdu mechanicznego, umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, zakład ubezpieczeń może dokonać ponownej kalkulacji należnej składki z tytułu udzielanej ochrony ubezpieczeniowej, poczynając od dnia przejścia lub przeniesienia prawa własności pojazdu, z uwzględnieniem zniżek przysługujących posiadaczowi, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności pojazdu mechanicznego oraz zwyżek go obciążających, w ramach obowiązującej taryfy składek. W przypadku gdy posiadacz, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności pojazdu mechanicznego, złoży wniosek o dokonanie ponownej kalkulacji należnej składki, zakład ubezpieczeń jest obowiązany do jej dokonania za okres od dnia przejścia lub przeniesienia prawa własności pojazdu. Posiadacz, na którego przeszło lub zostało przeniesione

prawo własności pojazdu mechanicznego, jest obowiązany podać do wiadomości zakładu ubezpieczeń wszystkie znane sobie okoliczności, których ujawnienie jest niezbędne do dokonania ponownej kalkulacji składki.

Następnie przywołania wymagają przepisy ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2015 Nr 1844 ze zm.). Zgodnie z art. 15 ust. 4 tego aktu ogólne warunki ubezpieczenia oraz inne wzorce umowy zakład ubezpieczeń zamieszcza na swojej stronie internetowej. Ogólne warunki ubezpieczenia określają w szczególności sposób ustalania i opłacania składki ubezpieczeniowej (art. 16 pkt 7 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej). W myśl art. 33 ust. 4 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej składkę ubezpieczeniową ustala się według kryteriów przedstawionych w ogólnych warunkach ubezpieczenia, w szczególności w zakresie zniżek lub podwyższeń kwot zasadniczych.

Wyrażony w art. 16 pkt 7 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej wymóg wskazania w ogólnych warunkach ubezpieczenia sposobu ustalania składki został powtórzony w art. 33 ust. 4 tego aktu, gdzie mowa jest o kryteriach określenia składki i gdzie dodatkowo wskazano, że powinny one odnosić się zwłaszcza do zniżek lub podwyższeń kwot zasadniczych. Sposób ustalania składki jest co do zasady materiały taryf stosowanych przez ubezpieczyciela. W literaturze wyrażono w związku z tym pogląd, że wprowadzenie wymogu sposobu ustalania składki ubezpieczeniowej w ogólnych warunkach ubezpieczenia oznacza, iż w rzeczywistości taryfa powinna być elementem takich warunków. Taryfa składek stanowi bowiem uporządkowany zbiór stóp składek odpowiadających wszystkim typowym rodzajom ryzyka występującym w danym rodzaju ubezpieczenia wraz z wysokością rabatów oraz dodatków. Porównanie zaś taryf proponowanych przez różne zakłady ubezpieczeń pozwala ubezpieczającemu na wybór dla siebie najkorzystniejszych warunków (M. Serwach, Komentarz do ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, UFG i PBUK).

Wobec zarzutów zgłoszonych przez pozwanego, Sąd uznał, iż powódka nie wykazała prawidłowości wyliczenia składki. Brak przedłożenia Ogólnych Warunków Umów a w szczególności Taryfy składek powoduje niemożność kontroli prawidłowości naliczenia tej składki. Zarówno z twierdzeń stron, jak i znajdującej się w aktach korespondencji przedprocesowej pozwanego z ubezpieczycielem wynika, iż kwota której dochodzi powód naliczona została w oparciu o zapisy Taryfy Składek do Ogólnych Warunków Ubezpieczenia (...) obowiązującej od dnia 25 kwietnia 2016 roku. Ubezpieczyciel odmówił jednak ujawnienia powyższego dokumentu pozwanemu. Dokument ten nie został również złożony w toku postępowania przed Sądem. Stanowisko powódki, że taryfa jest dokumentem wewnętrznym i nie jest udostępniana klientom, a wyłącznie Komisji Nadzoru Finansowego należy uznać za błędne. W szczególności podstawy do takich wniosków nie stanowi art. 8 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, który jedynie przewiduje dodatkowy obowiązek ubezpieczyciela przedstawienia taryfy organowi nadzoru celem jej zatwierdzenia.

Jednocześnie powód, który wbrew ciążącemu obowiązkowi wykazania swojego roszczenia, w tym jego wysokości, nie czyni temu zadość, winien liczyć się z negatywnym wynikiem postępowania. Zgodnie z brzmieniem art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Z powyższego przepisu wynika, że ten, kto powołując się na przysługujące mu prawo, żąda czegoś od innej osoby, obowiązany jest udowodnić fakty (okoliczności faktyczne) uzasadniające żądanie. W myśl ogólnych zasad postępowania dowodowego to na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego żądanie, a na stronie pozwanej obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jej wniosek o oddalenie powództwa. Samo twierdzenie strony nie jest dowodem, a twierdzenie dotyczące istotnej dla sprawy okoliczności powinno być udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszającą (wyrok Sądu Najwyższego z 22 listopada 2001r., I PKN 660/00). Stosownie do treści art. 232 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

Jak wskazano dotychczas, ubezpieczyciel jako podstawę naliczenia składki ubezpieczeniowej dochodzonej od pozwanego wskazał Taryfę Składek do Ogólnych Warunków Ubezpieczenia (...). Powód nie przedłożył jednak ani dokumentu taryfy ani jej odpisu, co pozbawiało Sąd możliwości zweryfikowania prawidłowości naliczenia składki ubezpieczenia, w tym oceny zasadności zastosowania mechanizmu przyjmowania w przypadku współwłaścicieli pojazdu wariantu najbardziej niekorzystnego tj. takiego zestawienia cech współwłaścicieli, aby każdorazowo uzyskać wyższą składkę. Nie przedłożono również żadnego materiału, który pozwoliłby na weryfikację przyjętego poziomu wyższki. Wątpliwości w zakresie prawidłowości ustalenia wysokości składki wzbudza również okoliczność, iż składka

dotycząca tego samego okresu naliczona poprzedniemu właścicielowi pojazdu to kwota 41,23 zł (zaliczona część składki OC opłacona przez zbywcę pojazdu).

Mając na uwadze powyższe, Sąd uznał, że powód nie wykazał dochodzonego roszczenia i z tych przyczyn powództwo zostało oddalone.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez radcę prawnego (adwokata) zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego radcy prawnego (adwokata), koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. Na koszty postępowania złożyły się koszty zastępstwa procesowego pozwanego w kwocie 900 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

SSR Kamilla Gos-Górska